

Overslag gaa ud paa, at en ny Bygning mindst vil koste 64,000 Rbd., mullig 71,000 Rbd., og Grunden 20,000 Rbd., det er 91,000 Rbd., medens Bestyrelsen siger, at den Bygning, som ligger paa Kjøbmagergade, kun vil kunne indbringe 90,000 Rbd., saaledes at der ingen Fortjeneste vil være, men endogsaa et Tab, naar henvises til, at der nu habes en Læseindtægt af 1,920 Rbd. Støttende sig derpaa siger Ministeren, at han finder, at denne Sag nu kan stilles i Bero; men det forekommer mig rigtignok at være noget løst, at stille Sagen i Bero paa et saa skrøbeligt Grundlag, thi vi have ikke den mindste Sikkerhed for, at en saadan Bygning ikke kan opføres for mindre end 70,000 Rbd. Hvem siger desuden, at den skal ligge paa et af Glacierne, som de Herrer tale om? Vi kunne jo flytte den ud paa Landet, og jeg drifter mig til at tro, at vi da kunne faae Bygningen med Grunden meget under 90,000 Rbd. Det forekommer mig derfor, at det Hele har Præg af, at man helst vil være fri for at have med denne Sag at gjøre, og at man derfor stiller den paa et saa skrøbeligt Grundlag. Der er dernæst gjort Forespørgsel om, hvorvidt det ikke var mulligt at faae en Læseindtægt af Kjølden i Bygningen, som ligger paa et Strog, hvor Leilighederne ere meget kostbare, saaledes at man muligen derved kunde faae en betydelig Indtægt, men derimod have Direktionen og Kiratelet havt mange Indvendinger at gjøre. Den sidste af dem gaar ud paa, at det vilde være meget ubehageligt at faae med fremmede Folk at gjøre, men navnlig denne tillægger jeg aldeles ingen Betydning, og jeg maa mene, at det er et temmeligt kostbart Sted at have sit Brænde liggende paa; dertil bruges nemlig for Tiden Kjølderleiligheden. Dette om Bygningen og om den Maade, hvorpaa man egentlig tror at kunne slippe fri for at gjøre Noget. Der er talt om, at der ikke bliver uddelt Synderligt til Provindserne, men jeg skal tillade mig at sige, at det mullig har sin Grund i en Resolution af 4de December 1869, hvorved man endog er gaaet ganske den modsatte Vej af den, vi have tænkt os. For uddeltes der dog nogle om end ikke mange Penge til Provindserne,

men efter Resolutionen af 4de December 1869 skal dette herefter ophøre, hvortil Børn fra Landet skulle drages ind til Hovedstaden, og det skal bekendtgjøres, at der er Pladser ledige. Dette er netop den modsatte Vej af den, man her har ønsket at gaa. Det, jeg har ønsket, er, kan jeg gjerne sige, overensstemmende med, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem fra Odense (Koch). Vi kunne uddele Penge i Provindserne, hvor der trindt omkring er store Asyls eller Børnehjem, hvad de nu kaldes, hvor Børnene kunne faae en meget omhyggelig Pleie, og hvortil det er mere passende at henvise dem, der ere forældre- og hjemløse. Hvad jeg derimod ikke er enig med de ærede Medlemmer for Odense og Aarhus (Koch og Winther) i, er, at Vaisenhusets Bibel- og Psalmebogprivilegier burde bibeholdes eller afløses. Den ærede Ordfører har allerede nævnt, at det vilde være urimeligt at bibeholde dem, og der er i det Hele en Modsigelse i Vaisenhusets Stilling, idet der paa den ene Side tales om store Afgifter, som paaltgge det med Hensyn til Biblens Uddeling og hensigtsmæssige Form, medens der dog samtidigt tales om en Aflosningssum. Jeg ser nok, at der staar i Vaisenhusets Skrivelse, at det har en Forpligtelse til at staffe hensigtsmæssige, nøiagtige og prisbillige Bibler; men jeg spørger, hvorledes Vaisenhuset har opfyldt denne sin Forpligtelse, lige indtil det britiske Bibelselskab kom med sine Bibler? Hvorledes har det opfyldt Forpligtelsen til Nøiagtighed? Er det ikke en vitterlig Sag, at det gamle Testamente og det nye vel med vare opfyldte med Trykfeil, og at det ikke var den mindste Grund til, at man var nødt til at foretage en Revision i Oversættelsen, at Vaisenhuset havde behandlet Bibelen skjodesløst? Med Hensyn til Formien er det vitterligt, at Lommebiblen, som vi have faaet, siden det britiske Bibelselskab er begyndt at virke, saa at sige ikke var til at erholde. Jeg udtalte ifjor, at Biblen endog langt ind i dette Aarhundrede var en Sjeldenhed i Husene, og ialtsald var den meget dyr, uagtet denne skjønne Forpligtelse paahviler Vaisenhuset med Hensyn til Hensigtsmæssigheden og